

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 35.

200
15 90

W R S R Z O D E D N I A 1. M A I A 1799

Z Wiednia d. 24. Kwietnia.

O zwycięgu miasta Schafhausen nadeszła Arcy Xzę Karol następujące szczegóły: Gdy nieprzyjaciel trzymał jeszcze zawsze na prawem brzegu Renu miasto Schafhausen, jako też przedmieście Konstancyi Petershausen osadzone, zapewne w celu zgromadzenia, a istotnie w Schafhausen znaczney liczbę woyska, dla uderzenia z korzyścią na stołące w tamtych okolicach korpus F. M. L. hrabięgo Nauendorf, rozkazał Arcy Xzę Jmć wyprzyć z tych miejsc nieprzyaciela i one naszym woyskiem osadzić. Sto oownie do tego rozkazu, wysłał F. M. L. Nauendorf, F. M. L. hrabięgo Baillet znaczną liczbą lekkiej piechoty i jazdy, wspartej 4 linowemi batalionami i artylleryą rezerwy d. 13 przeciw Schafhausen. F. M. L. Baillet postąpił przeciw temu miastu wezwał nieprzyaciela, aby w pół godziny to miasto opuścił i cofnął się na lewy brzeg Renu. Komendant Francuzki usiłował przez negocyacye pozyskać dosyć czasu, dla ściągnięcia do

siebie posiłkow; lecz hrabia Baillet pomiarkowawszy zamiar nieprzyaciela rozkazał z dobrze usypanych swych baterry przeciw mostowi i bramie miasta ognia dawać, a wkrótce i w samym mieście nieprzyaciela atakować, którego podosyć długim i mocnym odporze na lewy brzeg Renu wyparł; nieprzyjaciel iak się już doniosło, cofając się zapalił tam będący most. W tej okazji utracił nieprzyjaciel kilka set ludzi w zabitych, rannych i zabranych; ostatnie wynosi liczba do 100 głów. Zartylleryi zdobyliśmy 17 armat i wiele broni. Znaszey strony nie straciliśmy iak xćo 20 ludzi.

F. M. L. Baillet wspomina onader chwalebnyim postępku jednego żołowierza od regimentu Lascy w tej okazji, który z swej ochoty przepłynął pod okryciem naszych armat Ren, odciął tam stojące dwa słatki, przybył z niemi na powrot na środek Renu, lecz batwany wody uniosły go na palący się most, i one zapaliły. Żołowierz ten musiał się znowu na wodę

rzucić dla przypłynięcia na nasz brzeg. Przykład jego zachęcił innego żołnierza; obydwa rzucili się na nowo na Ren i przyprowadzili kilka statków. Zanimi poszło 17 czy 18 ludzi od Lascego i więcey jeszcze opanowali statki. Arcy Xzę Karol w nadgodę i dla zachęcenia do tak gorliwego czynu, przyozdobił pierwszego złotym, drugiego srebrnym medalem.

D. 14 równo z świtem atakował generał major Ptacek przedmieście Petershausen, wyparł z tamtąd mężnie sieprzyiaciela, i na tamtę stronę Renu zwiędziony most rozstrzelał.

Od wystawcy komendy przez Pforzheim i Bruchsal ku Filipzburgowi, nadeszła tego samego dnia wiadomość, że komunikacją z tą fortecą przywróciła, i patrole ku M nheimowi wysłała. — Komendant Filipsburga F. M. L. Rheingraf Salm donosi wraz, że będący tam słaby oddział dragonii Bamberskiej, w czasie swego patrolowania na Waghäusel 4 Francuzkich strzelców z ich końmi w niewolę zabrał. Wspomniony komendant chwali sprawowanie się tego oddziału, iako też całego garnizonu w czasie blokowania tej fortecy.

Z Paryża d. 12. Kwietnia.

Redaktor mi ści w sobie o naszey armii Donau co następuje:

„D. 2 kwietnia wystął nieprzyjaciel przeciw przodkowi naszey diwizyi patrole, dla uważania naszych stanowisk. Komendanturacy generał wniósł ztąd, że nieprzyjaciel zamysła nas następnego dnia atakować; ostrzegł tedy naszych generałów, aby się na ostrożności mieli i na każde zdarzenie w gotowości byli.“ Dalej wyraża: „Generał Jourdan nabawisz się cho-

roby przymuszony został d. 3 kwietnia odejść do Strasburga, w tym właśnie dniu, kiedy miał atak nieprzyiaciela nastąpić. Wspomniony generał prosił w przod o pozwolenie udania się do Paryża, i proponował do kommanderowania armią w czasie jego nieprzytomności generała St. Cyr lub Ferino. Dyrektoryat wykonawczy mianował generała Malsenę tymczasowym komendantem armii; lecz aim rozkaz dyrektoryatu nadszedł, oddał Jourdan generałowi Ercouf komendę, który za atakiem forpocztow kazał się armii za Ren cofnąć.“

„W tutejszych dziennikach (mowi jeszcze Redaktor) rozpuszczono, iż generał Lefebure do opactwa zaprowadzony został, a za kilka momentow i generał adiutant Bonamy. Jeden tylko generał tego imienia się znawdnie, a on aż nadto się Oyczyźnie zasłużył, za którą jeszcze w ostatniej bitwie przy Osterach krew swoją przelewał, nie żeby miał by ź przeciw niemu takowy środek użyty. Został prawda nieiaki Lefebure do opactwa przyprowadzony, ale to jest prosty artyllerysta. Generał Lefebure dostał owszem od dyrektoryatu na znak jego przychylności i ucontentowania zbrogę żołnierską.“

Generał Jourdan przybył już do Paryża. — D. 3 t. m. wydał generał Malsena do Szwaycarow odezwę, w której się żali przeciw nastawianiu niektórych wiaotomnych ludzi lub fanatyków przeciw Francuzkim żołnierzom, kiedy ich pojedynczo nstrafią, tudzież przeciw insurrekcyjnym poruszeniom w niektórych okolicach Szwaycaryi. Włożył na urządę odpowiedzialność za wszystkie zdrożności, i grozi wytępieniem insurgentow ogniem i mieczem.

Słuchając, iż generał Joubert przybył już do Strasburga, dla obciążenia komendy nad armią Donau. Mówi także, iż Moreau odbierze w Szwajcaryi komendę. — Obywatel B. r. h. generał adiutant M. Frey, pisze z St. Gallen pod d. 1. że będących pod broni. Szwajcarów zamiast 19,000, jak rozpisano, nie masz tylko 1600. Rząd Szwajcarski wszystkiego w prawdzie dokłada, dla uformowania 6 półbrygad, ale nim one się złączą z Francuzką armią jeszcze dłużej czasu potrzeba. Znajdujący się tu jeden patriota Szwajcar za rzecz temu publicznie, dowodząc, że Żubrów dostawiło już 6000 milicyi, Bazylię 1000 i t. d. dalej.

Między Paryżem i Madrytem uwilnia się często kurjerowie. — Gryzonowie oświadczyli się za przyłączeniem do Szwajcaryi. — Rada starszych odrzuciła d. 1. marca rezolucyją względem wexlow. — Słuchając było w tych dniach, że M. Is na nowo otrzymał korzyści nad Austryakami; ale nie dalej nie dowiedzieliśmy się o tym. Ogółem nie nadeszły żadne urzędowe doniesienia od naszych armii.

W Liwornie wszystkie herby W. Xcia znaki szlachectwa i inne ozdoby, pozostawiano z domow, & . Wszyscy emigranci musieli się pod karą śmierci w przeciągu 24 godzin z Liworna oddalić. Generał Mich. Is wyd. także d. 24. marca takowe rozporządzenie: "Konsul rzezypospolitey Francuzkiej w Liwornie ma kazać popieczętować znajdujące się tu magazyny Angielskie lub Angielskich kupcow, tudzież poddanych Cesarza Rzymskiego, W. Sultana, Cesarza Rosyjskiego, królowey Portugalskiej, Barbarzyńskich mocarstw, nakoniec poddanych wszystkich Xząt i sta-

now będących z rzezypospolitą w wójnie. Będą przedsięwzięte potrzebne środki do odkrycia obciążonych w tym rozporządzeniu towarow, i do odebrania złotyńnych upartykularoych lub ukupcow Liworneńskich. Ci którzy ułatwią wyszukanie ich mają odebrać nadgodę " — W. Xzę Toskański wyprowadził z sobą przy wyjeździe 10 ładownych wozow. Ob. Reinhard wziął na siebie urząd cywilnego komisarza dyrektoryatu w Florencyi, i tymczasowo wszystkie teraźniejsze władze potwierdził. Tenże uwolnił w Florencyi siedzących za opoisia Ob. Mich. lli i Dutli. Uwolnienie Michellego nastąpiło przez Ob. Kerner, którego Toskańscy patrioci do więzienia zaprowadzili. — Oyciec S. wydał z klasztoru Kartuzow po. i szaiący list do wszystkich wysiłych z Francyi biskupow, znajdujących się w Anglii, &c.

Postług późniejszych wiadomości odmienił Ob. Reinhard wiele członkow w administracyi Toskańskiej. D. 24. marca nakazał w odezwie swojej, iż wszystkie sądowe i inne akta mają być w imieniu rzezypospolitey Francuzkiej wydawane. D. 28. nakazał generał Gauthier rozbrojenie i rozpuszczenie wszystkich Toskańskich milicyi. Mogą po oddaniu broni i ammunicyi, co w 4 dniach stać się musi, do swych powrócić domow; ale muszą przyrzec, iż nigdy przeciw rzezypospolitey Francuzkiej nie podniosą częży; w muncurach Toskańskich nie będą się także mogli więcej pokazywać. Którzyby się nie stosowali do tego rozporządzenia mają być jako lenicy do Francyi odprowadzeni — Przy wnięściu woysk naszych do Florencyi udał się Ob. Jacob, jako umocowany sekretarz Ob. Reinhard, do wszystkich tam-

tejszych ministrów nieprzyjacielskich mo-
carstw, którym już warty przydane były,
popieczętował ich papiery i oświadczył,
iż dalsze rozporządzenia będą im udzielone.
Neapolitański minister Duca de San-
gro niechciał drzwi do domu swego otwo-
rzyć, ale w krotce musiał się poddać. —
W Liwornie aresztowano rządcę miasta,
konsulów Rosyjskiego i Angielskiego, Ce-
sarskiego zaś nietykano. — W Pisie zabrali
Francuzi i popieczętowali wszystkie pu-
bliczne kasy i wiele znaczniejszych osób
w zakład wzięli. Prawie w całej Toskanii
noszą już Francuzką kokardę.

Sąd kryminalny departamentu Sekwa-
ny uwolnił dnia 10 t. m. obyw. Delsage,
Chomont, Colladon i Isaac Lemaitre, ob-
winionych bankierów o wstrzymanie na
moment wypłacania zmiankowej kasy.
Z procesu pokazało się, że Delaage,
Chomont z komp. winni byli kasie zmia-
kowej 318,000 a dom Isaac 711,000 fran.
ale te summy porachowane zostały i zu-
pełnie się z tą kasą uspokoił.

Tutejsze elekcyjne zgromadzenie o-
brało prezydentem swoim ob. Mouricault,
kommissarza dyrektoryatu przy trybunale
kassacyi (szwagra dyrektora Treillard),
a sekretarzem Petiet (bywszego ministra
wojny). Bywszy minister Lacroix i by-
wszy dyrektor Letourneur byli także na
liście na prezydenta. — Tutejsze ciało ele-
kcyjne składa się ze wszystkim 2665 osob,
między którymi znajdują się 194 kupców,
78 rzemieślników, 23 bywszych ministrów,
deputowanych, generałów & . Elektorow-
wie departamentu niższej Sekwany dali
sobie słowo, iż żadnych przedających
swe języki (adwokatów) nie obiorą.

W tych dniach słyhać znowu było,

ze Bresteńska flotta na morze wyszła; ale
dotąd nie ma żadney o tym p. wości.

Dnia 2 t. m. umarł w Lizieux na star-
szy z naszych astronomów Karol L. mon-
nier, dawniey członek krolewskiej akade-
mii nauk. Rodził się d. 20 listopada 1715
i wiele się przykładał do uczoney wypra-
wy, która w roku 1735 dla zmierzania zie-
mi, na północ była wysłana.

Dyrektoryat rozporządził wyrokiem
swoim, co następuje: Wszystkie patenta
korsarskie dane imieniem rzeczypospolitey
we Włoszech od cywilnych lub woysko-
wych agentów, są za nieważne uznane
i żadney nie mają mocy. Na okręty o-
patrzone takowemi patentami ma być em-
bargo włożone, i te tylko patenta moc
swoią mieć mają, które są od ministra ma-
rynarki i koloniy wydane. Niższy wy-
rok ma bydź we wszystkich portach Wło-
skich zaigtych od woysk Francuzkich po-
przybiany. — Przez inny wyrok pod tym
że dniem rozporządził dyrektoryat, iż od
ministra marynarki i koloniy nie ma bydź
więcey żaden patent korsarski bez wyra-
źnego upoważnienia dyrektora wydawany.

Z Strasburga donoszą, że znany jenera-
ł Clarke w Buchsweiler, gdzie siedział,
elektorem obrany został. — Administracya
gabinetu naturalistów, odebrała już na ża-
danie swoje z 57 departamentów potrzeba-
ne nasiona do założenia botanicznego o-
gródu.

W Przyjacielu ustaw znajdują się list
jenerała Toussaint-Louverture (dotowany
w Port. Republikań d. 11 lutego) do ob.
Guybr., sekretarza jego w P. i. z. Oto
są z niego przednieysze wyrazy:

” Nakoniec po burzach, które śmiły
nasz horyzont polityczny w ostatnich

dałach Ven lemière i 1 brumaire, zaś wie-
 ciła jutrzeńka szczęśliwość i dla ludu St.
 Domingo. Życzenia moje, zgodne z mą-
 dremi rozporządzeniami dyrektoryatu, da-
 ły kolonii agenta, który przez swoją mą-
 drość i roztropność utwierdził spokójność
 publiczną. Znasz mię dosyć abyś się prze-
 konał, że zapewniony o dobrych chęciach
 agenta rządowego, będą go wspierał
 wszystkimi sposobami będącemi w me-
 mocy, i których nie użyję nigdy, iak dla
 zapewnienia szczęśliwości mego kraju, i
 dla zachowania go dla Francyi. Na umar-
 twienie potwarcow okażę światu, iż wier-
 ny będąc moim przysięgom, nigdy nie za-
 służę się na stronę, którą mię okryć usiło-
 wali. Służyłem w ten czas Hiszpanii, kie-
 dy rojalizm we Francyi uciskał wolność,
 i prześladował tych, którzy się oświad-
 czyli iey obrońcami. Lecz skoro Francya
 podała mi rękę, przyłączyła mię w poczet
 swych dzieci, udałem się pod chorągwie
 Rzeczypospolitey i walczyłem zawsze za-
 nią. Jakże miałem wniść w porozumienie
 z Anglią, kiedy nieprzystawałem woiować
 na śmierć z iey wojskiem w St. Domingo?
 Polityka upoważnia w armiach podstęp, i
 używszy go przeciw komendantowi An-
 gielskiemu, możnaby żądać wnosić, że by-
 łam stronnikiem Anglii? Owszem to po-
 winno być tym większym dowodem me-
 go poświęcenia się wolności i pomnożenia
 iey zdobyczoew. Już niemasz dzisiaj nie-
 przyjaciela na ziemi St. Domingo. Armia
 St. Domingo nie zatrudnia się iak zbiera-
 niem laurow, a poświęcając się trwałym
 wolności i obronie Rzeczypospolitey, nie
 pragnęła inney nagrody, iak używania
 praw i owocu z prac swoich. Użyte o mo-
 iey powagi dla ogólnego szczęścia kolonii,

a gły szczęśliwość publiczna ustalać
 zostanie, życzenia moje są dopełnione. „

Z Stuttgardu d. 12. Kwietnia.

Piszą z Fryburga pod dniem 8 że Fran-
 cuzi postawili znowu most pod Brisack,
 który po przejściu za Ren na dniu 5 zdie-
 li byli. Niektóre ich woyska przeszły zno-
 wu na prawy brzeg Renu i zajęły stary
 Brisack i Hochstäten. Do dnia 8 mały
 tylko oddziały iarzy Austryackiey pokaza-
 ły się w Brisgowii.

Podług wiadomości z Rawensburga
 Arcy Xąż Karol za odebraniem pierwszej
 wiadomości o wkroczeniu Francuzow do
 Tyrolu, oddzielił od swojej armii 15 ty-
 sięcy ludzi dla wzmocnienia armii hrabi-
 go Bellegarde. Lecz gdy niebezpieczeń-
 stwo zagrażające temu krajowi przez cofanie-
 nie się Francuzow ustało, korpus to ode-
 brało przeciwny rozkaz i powróciło nazad
 do wielkiej armii.

Z Szwaycacyi żadney ważney wiado-
 mości nie mamy. Jenerał Malseoa zawsze
 ma w St. Gallen swoją główną kwaterę.
 Ufortyfikowanie małej Bazylei zupełnie
 już prawie jest ukończony; inoe Szwayca-
 ryi miasta także fortyfikują. Posiłki iak
 od armii Włoskiej iak od armii Dunaju
 ciągle do Szwaycaryi przychodzą.

Ciało prawodawcze Helweckie wyda-
 ło ustawę nakazującą podatek wojenny
 nadzwyczajny; sposób zaś i-go wybrania
 zostawiło władzy wykonawczej. Dyre-
 ktoryat postanowił stosowny do tego wy-
 rok, którego główniejsze punkta są na-
 stępujące:

1mo Każdy obywatel płacący podatek
 wzywa się, aby natychmiast po ogłosze-
 niu niniejszego wyroku oddał do rąk
 agenta parafii lub sekcyi swoją ofiarę

podatek wojenny. Zdo Kontr. bucyta będąc powtarzają każdego miesiąca i oddawana na dniu pierwszym miesiąca do rąk pomienionego agenta poty, poki nadewy-
czayne wojny potrz by wymagać tego będą.

Z Konstantynopola d. 12. Marca.

Odezwa wydana przez ministra Party do generałów, officyerow i żołnierzy armii Francuzki-y w Egypcie.

Bez żadnego na prawa narodow względu, w błąd was wprowadzono i przeciw wszelkim prawom wojny, wysłano do Egiptu, kraju panowanu najwyższej Party podległego, każąc wam wierzyć, że sama nawet Porta dała ze-
zwolenie na wkroczenie do własnego swego kraju. Czyż możecie powątpiwać aby wysyłając was do tej odległej świata części miano inny zamiar, jak wygnać was z Francyi, pogrzić w przepaści niebezpieczeństw i wystawić was wszystkich na łup śmierci. Nie, nie powątpiewajcie b najmniej o tym. Lecz Egipt musi być uwolnionym od tak niesprawiedliwej napaści; niezliczone armie spieszają w tym mom nie, i liczne floty okrywają już morze. Ci z potrzydzy was jakiegokolwiek będą oni stopnia, którzy zechcą uniknąć niebezpieczeństwa które im grozi, powinni natychmiast dć poznać swoje zamiary komenda tom woysk l dowych i morskich sprzymierzonych mocarstw. Mogą bydź pewni iż odrowadzeni zostaną na miejsce, gdzie udać się życzyć sobie będą. Dostaną także paszporta w celu, aby nie byli n pastowanemi w drodze od sprzymierzonych eskadrów lub korsarzy. Niechay się więc spieszą ko-
rzystać z tych dobroczynnych rozrządzeń

najwyższej Partey, i niechay je uważają za sprzyjającą porę do wydobycia się z strasliwych przepaści, w których pogrą-
żeni zostali.

w Konstantynopolu dnia 11. miesiąca Rumazan, roku Egiry 1213. (16. lutego 1799)

w Drukarni Cesarzskiej w Habskoy, przedmieściu Konstantynopolitańskim.

Z Ratysbony d. 10. Kwienia.

W czasie osprawianych naradzeń w kollegium Xi-żąt pod dniem 5 b. m. Minister Austriacki podał oświadczenie następujące: " że z nieprzyjacielskich i bez przy-
kładu z strony Francuzow krokow wyrażonych w dekrete komisyy Cesarzskiej pod dniem 4 poznać można widocznie, jak byłoby rzeczą niebezpieczną i szkodliwą, dać się jeszcze uwieść, wierząc próżnym zapewnieniom o spokojnych zamiarach Francuzow i zaniebierać, porozumiać głosow już danych z ostatnimi wypadkami i a nowemi stosunkami, które zmiana okoliczności utworzyła; zostawia się zatem do roz-
wiązania: czyliby nie było rzeczą przyzwolną, przez wzgląd na nowe wypadki, wcale niespodziewane i wielkiej wagi, które zostały już po rozpoczęciu naradzeń, żądać bez odwołki nowych instrukcyy od swoich dworow. "

Trzydzieści pięć głosow głosowało natychmiast aby dekret komisyy Cesarzskiej względem niniejszego naradzenia wzięty był do decyzyi. Dyrktoryat potym oświadczył, iż mniemaj, że uwagi te mogłyby mieć wpływ do wydania konklusum w okoliczności tyczącej się marszu w owaka R. szyskiego, a zatem, iż ostrze-
ga sobie dalszy dozór protokołu.

Zdaie się zawsze, że większość, kto-

ra się okazała wyda konklusum w okoliczności tyczący się marszu woyska Rosyjskiego.

Z Raszadt d. 11. Kwietnia.

Kommuniakacya między Raszadt i Offenburg przeciętą została. Austriacy znajdują się w Sintzheim, a patrole swoje aż do Buhl wysyłają. Wiele także oddziałów posunęło się za Oopenau i Oberkirch. Woyska Francuzkie rozłożone przed Kel, mają swoje pierwsze strażę w okolicach Lichtenau (między od Raszadt) generał St. Cyr ma swoją główną kwaterę w Kork przy Kel.

Deputacya Rzeszy zgromadziła się dzisiaj. Minister Bremeński zachorowawszy nie był przytemnym, na tym posiedzeniu. Minister Saski wnosił aby przestać ogólnemu seymowi Rzeszy ostatni dekret kommissyi Cesarzkiej, równie jak noty, i oczekiwać dalszego wyroku seymu. Wszystkie inne członki zgodziwszy się na ten wniosek, następujące pismo ułożone zostało:

Poselstwo deputacyi Rzeszy do ogólnego Seymu w Ratysbonie.

" Ogólny seym Rzeszy był dostatecznie uwiadomionym przez rapporta deputacyi, o ostatnich negocyacyach na kongresie pokoju, i położeniu, w którym się znajdowały na dniu 23 marca, dniu ostatniego tego rapportu. Deputacya przesała seymowi pod tymże samym dniem poprzedniczą odpowiedź, którą z potwierdzeniem ministra Pełnomocnego Cesarzkiego dała na notę ministrów pełnomocnych Francuzkich pod dniem 24 Ventose (14 Marca) względem oddalenia z Ratysbony sprawnującego interesu Francuzkie Bacher. Na dniu 4 b. m. Deputacya Rzeszy udzie-

liła podobnież za potwierdzeniem ministra pełnomocnego Cesarzkiego, ministrom pełnomocnym Francuzkim przez notę tego, co ogólny seym Rzeszy przesłał im pod dniem 27 z. m. — Na dniu 7 b. m. Minister pełnomocny Cesarzki udzielił deputacyi Rzeszy przez pismo tu przyłączone Najwyższego wyroku, który nakazuje temuż ministrowi przylaczając pobudki, które skłoniły J. C. K. Mość oświadczyć deputacyi, że Cesarz Jmć jako najwyższy naczelnik Rzeszy nie może, ani chce dozwolić, aby dłużey legacya Cesarzka należała do niniejszych negocyacyi pokoju, i że razem widzi się być przymuszony cofnąć ważność nadaną wszystkim ustąpieniom naszym w czasie ciągnącego się kongresu, które nie mogą obowiązywać tylko po nadaniu im potwierdzenia od Cesarza Jmć i Rzeszy, tak dalece: że J. C. M. musiał uważać stan rzeczy polityczny między krajami Niemieckimi i Rzeszą jako przywrócony do tego punktu, w jakim się znajdował przed rozpoczęciem kongresu pokoju w Raszadt. — Deputacya Rzeszy uwiadomioną równie od dyrektoryatu została, że to oświadczenie Cesarzkie uczynione także bezpośrednio zostało ogólnemu seymowi, i że w tej okoliczności podany mu został dekret kommissyi Cesarzkiej, deputacya mniema, iż niepowinna przypomnieć dla zupełnego uwiadomienia seymu o położeniu rzeczy, że minister pełnomocny Cesarzki przesłał notę ministrom pełnomocnym Francuzkim i tej kopią dyrektoryatowi deputacyi podał, że dnia 9 b. m. Legacya Francuzka podała notę tu przyłączoną tak ministrowi pełnomocnemu Cesarzkiemu, jako też dyrektoryatowi deputacyi; lecz że minister pełnomocny

Cesarski odesłał nazad nptę ministrom pełnomocnym Francuzkim, łącz. c do niego świadczenie, którego kopia tu się przyłącza, że nakoniec minister pełnomocny Cesarski w dniach kilku myśli ztąd odwiechać.

— Gdy w poseiſtwie legacyi Cesarskiej jest wzmianka z wyszczegulowaniem o twierdzy Ehrenbreitsstein, deputacya mniema, iż powinna ieszcze seymowi udzielić listu pod dniem 11 p. m. ściągającego się do tego przedmiotu, który iey był od ministra pełnomocnego Cesarskiego przesłany i znajduje się pomiędzy przyłączonymi tu pismami. W Rasztadt 11 Kwietnia 1799.

Z Rzymu d. 18. Marca.

Na dniu 15 przybył tu karyer z Paryża i przywiózł rozkaz od dyrektorjatu aresztowania obywatela Balsal. Dyrektorjat odwnął z Neapolu jenerała Macdonald, który inne ma mieć przeznaczenie; jenerał Lemoyne miejsce jego zastąpił. Jenerał Rusca jest kommandantem w Rzymie, a jenerał Dufresne w Anconie; jenerał St. Suzanne, który tu miał kommandę ma teraz w Cysalpińskiej Rzeczypospolitej kommanderować.

Z Konstantynopola d. 18. Marca.

Dzień 13 t. m. był dniem smutku dla Konstantynopola. Dwie części prawie przedmieścia Peru zostały przez straszliwy pożar w pyrynę obrocone. Wszystkie sposoby gaszenia były bezskuteczne. Nim W. Wezyr i inni ministrowie Turcy przybyli, już się pożar był dla trwałego tęgiego wiatru bardzo rozszerzył. W czasie ognia i trwałonego zamieszania wykradziono wiele meblow. Pożar trwał 9 godzin. Liczba spalonych domow wynosi do 1300; między niemi znajduje się wiele pięknych gmachow., jakoto pałac Angielskiego ministra, P. Spencer Smith,

Cesarskiego internuncjusza, barona Herbert, posta Hiszpańskiego i bywszy Polski pałac. Największa stała się szkoda przez spalanie pałacu Cesarskiego internuncjusza, obok stojącego katolickiego kościoła i z kwadratowego kamienia wystawionego magazynu, w którym, jako miejscu bezpiecznym, największe skarby Peru złożone były. Całą szkodę rachują przesło na 20 mill. reńskich. Ogień pokazał się najprzod w iednym kominie.

Na miejsce Xcia Climachi, który 4 lata był hospodarem Moldawii, jest Xzę Ipsilanti, terazniejszy pierwszy tłumacz Porty, mianowany.

Gdy postępujący z Egiptu Francuzi wzięli Giza, Gezzar basza taki dał obrot swej armii, zeby mogła Francuzom przecięć komunikacyą z Kairem. Murat bey oszańcował się w wyższym Egipcie i oczekuje przybycia Gezzar baszy. — Ztąd wysłało dla okręty z potrzebami wojennymi do Alexandryi, która zeusze od Anglikow jest bombardowana. — Kapitan basza ma nad tutejszą flitą odebrać komendę; 6000 pod nim będącego wojska, złożonego najwięcej z artyllerystow bombardierow już tu przybili.

Z Heidelberg d. 13. Kwietnia.

Austriacy posunęli swoje ferpocety, aż do niewielkiej odległości od naszego miasta. Ostatniey nocy ieden ich oddział ucierał się z pikietą Francuzką w Necker Gemund (o mil 2 od Heidelberg.) Austriacy zabrali siedmiu ieńcow i ranki officjera Francuzkiego. Dzisiejszego rana przy był do Wisloch ieden oddział husarow Szeklera. W tym momencie wychodzi ztąd mocna pikieta jazdy Francuzkiej dla udania się ku stronie Necker Gemund.

GAZETY KRAKOWSKIE Y

 W R S R Z O D Ą D N I A 1. M A I A 1799.

Z Wiednia d. 26. Kwietnia.

Do Nru. 33 tutejszey gazety wyszedł dzisiaj czterdziesty nadzwyczajny dodatek w tej osnowie:

” Arcy Xzę Karol donosi pod d. 20 t. m. z Stockach, iż gdy nieprzyjaciel po wyparciu go z Schafhausen i Petershausen, miał jeszcze mocny posterunek w mieście czku Eglisau na prawym brzegu Renu, z kąd nasze forpoczty mogły napasować, Arcy Xzę Jmć zlecił F. M. L. hrabiemu Nauendorf, stojącą tam brygadą jenerała Xcia Schwarzenberg, wyprzć go z tego miejsca, i tym sposobem oswoodzić cały brzeg prawy. Dnia 17 postąpił Xzę Schwarzenberg stosownie do tego rozkazu przeciw Eglisau, wezwał kommandanta do poddańsja się, a gdy on odmówił, tak szybko i dzielnie na nieprzyjaciela uderzył, że się z największym pośpiechem z Eglisau oddalił. — Xzć Schwarzenberg stracił w tej okazyi 14 ludzi w zabitych F. M. L. Nauendorf chwalać waleczność i odw-

gę naszych wojsk, szczególniejszą dając zaletę pułkownikowi Meszerau od regimentu husarów Meszerau, majorowi Rubinitz, kommandantowi jednego batalionu, kapitanowi Mumb od strzelców Tyrolskich i poruczn. hrabiemu Leiningen, od batalionu Rubenitz, którzy się przy Schafhausen dobrze sprawili. — Przytym donosi Arcy Xzę Karol, iż podług rappertu F. M. L. Kuspoth, był wysłany z Fryburga do starego Brysack oddział wojska, dla zburzenia zrobionych tam od nieprzyjaciela, a potem opuszczonych szańców, ale nieprzyjaciel na drugi dzień zaraz posłał oddział wojska o 300 jazdy i 7 do 800 ludzi piechoty na prawy brzeg Renu. W Heppenheim na drodze do Berg, zniósł nasz oddział i w niewolę zabrał nieprzyjacielską kommandę od 10 ludzi

” O dalszych poruszeniach i przedsięwzięciach armii Włoskiej, doniósł jenerał jazdy Melas pod dniem 15 t. m., że dniem

przedtym przeszedł z całą armią za Mincio, i tę przy Campagnola i Monte Olivetano obozem rozłożył, a forpoczty do Marcaria, nad Oglio i Monte Chiari nad Tschiesą, postane zostały. Nieprzyjaciel cofnął się na prawem swoim skrzydle za Oglio, a na lewem za Tschiesą. Jenerał Wukalsowich osadził już był Salò, przez co stoi w komunikacyi z armią. — D. 18 stała armia obozem między Capriano i Caselo. Mantuę zostawił nieprzyjaciel samey sobie; armia nasza opasuje ją w nieciakiey iśc. czę odległości, wszelako patrole nasze podchodzą prawie pod same iey bramy. Los Peschiera dopomuze do zupełnego opasania Mantui. — Nieprzyjaciel cofnął się nawet z lewem skrzydłem za Oglio, i nasze podiazdy natrafio na pierwszy oddział tego skrzydła przed Brascia, który za porażeniem ich do miasta się cofnął i bramy zamknął. Od prawego nieprzyjacielskiego skrzydła, odkryto słaby podiazd w Ponte Rico na lewym brzegu Oglio, lecz on nie czekał ataku. — Przy Casal Maggiore zabrano nieprzyjacielowi transport z 36 pontonow, eskortę jego rozpruszono, 5 officyerow i 180 prostych wniewołą zabrano. Jeden z naszych podiazdow wszedł nawet do samey Kromony, gdzie się dowiedział, że tylko 400 Francuzow w Pizzighetone się znajduje, reszta nieprzyjacielskiej armii cofnęła się za Adda i w Lody założyła swoią główną kwaterę. Jeden oddział Weneckiey naszey flotyli zarzucił na uyciu Premury kotłi ę, różne poczynił zdobycze, i wiele w padłych dawniey nieprzyjacielowi w ręce Cesarzkich statkow nazad odbił. — Pozostała część lewego skrzydła w Polefina, zabrała w Lago Secero 6 nieprzyjacielskich officye-

row i 122 prostych wniewołą, zdobyła 15 metalowych armat, znajdujących się na będącym tam statku, i 200 żelaznych armatnych rur leżących na brzegu, które teraz do Wenecyi odestane będą. Rzucający się wszędzie do broni wieyski lud, za pomocą tylko jednego oddziału od jenerała Klenau, uderzył na stojący w Mirandola i opatrzony w artylleryą Cysalpiński oddział, z ktorego 234 ludzi wniewołą zabrał.

“Cesarski i Rosyyski feldmarszałek hrabia Suwarow Riminski, objął już nad ziednoczoną Włoską armią najwyższ komendę. Pierwsza kolonna woysk Rosyyskich znajdowała się już przy odeściu tego doniesienia w Vill-franca, a drugie nagłym marszem za nią dążyły. — Podług dalszego doniesienia przez jenerała hrabiego Hohenzollern, zdobył iśc. czę porucznik Gavenda, od 550 husarow regimentu, w swey wyprawie, oprócz wspomnianych wyżey 36 pontonow z ich rekwizytami, 2 wielkie kupieckie statki, a w Kromoni 1 armatę, wiele szczyń znowemi mund. rami, wiele ammunicyi i lawetow, i kilku icńow zabrał. W Castelnovo podszedł także porucznik park artylleryi od 14 armat i 4 moździerzow, z wielką liczbą ammunicyi, gdzie znowu wiele zabrał icńow i 20 kool zdobył. Jenerał hrabia Hohenzollern chwali nie tylko te ale i dawniey rownie waleczne iak roztropne przedsięwzięcia tego officyera.

“Rapport F. M. L. Bellegarde pod d. 19 t. m. ma związek z powyższym doniesieniem jenerała Melas. Podług tego raportu, zdobył śmy przy wniyciu jenerał Wukalsowich do Salò, wielki nieprzyjacielski

statek z masztami, żaglami, kotwicą i wszystkimi linami. Na tym statku znajdowały się 3 skrzynie Francuskiej ognistej broni i prócz wielu innych rzeczy 38 karabinów osobno będących. Porucznikowie Taborovich, od Misanovha letkiego i Wunsch, od strzelców Leloup, wyprosiłi sobie u jenerała Vukafsovich 50 ludzi, dla zniesienia stojącego niedaleko Brescia nieprzyjacielskiego posterunku z 3 officyerów i 100 ludzi złożonego. D. 15 o godzinie 2 po północy atakowali go, i porażęcieli im się, iż 20 ludzi zabrali z niego w nie wolą, 25 na placu położyli, a resztę po większej części ranionych rozpruszyli. Jenerał Vukafsovich chwali roztropne i odważne sprawienie się tych dwóch officyerów nie tylko w tej, ale i wielu innych poprzednich okazjach.

Z Stuttgardu d. 14. Kwietnia.

Zwaisię, iż strzelanie z armat, które na dniu 6 słyszano w Lintau nie z kąd inąd pochodziło tylko z potyczki stoczony na jeziorze między statkami zbrojnymi, i której wypadek jest niewiadomy. Rozgłoszono pogłoskę, że w tymże czasie Austriacy uderzyli na Francuzów w Konstancyi, lecz dotąd żadnego o tym urzędowego raportu nie mamy.

Listy z Kempten, Memmingen i innych miejsc pobliskich jeziora Konstancyjskiego zgadzają się na to, iż dnia 10 powszechny był atak na Renie powyżey i poniżey jeziora Konstancyjskiego i wasy stkie są podobieństwa, iż armia Cesarzka, uderzyła na armię Malseny w zamiarze wdarcia się do Szwajcaryi, pierwey, nimby armia Dunaju mogła wesprzyć armię Helwecyi. (Jenerał Malsena, który nad obydwoma armiami najwyższą ma kom-

mandę, przybył dnia 8 do Strasburga, z kąd nazajutrz do Szwajcaryi miał powrócić.)

Od brzegów Menu d. 15. Kwietnia.

Poczty z Bazylei od dni 3 brakuie, a z Raszadt dzisiai i wczoray nie przybyła. Austriacy wysłali korpus woysk letkich ku Filisburgowi i Bruchsall. Piszą z Manheimu, że dnia 13 w wieczor pokazali się Austriacy o jednę milę od Schwetzingen gdzie się znajdują forpoczty Francuskie. Wczoray biegała pogłoska w Manheimie, że główna kwatera armii Francuskiej Dunaju d. 13 z Strasburga do Bazylei przeniesioną została.

Z Manheimu d. 12 Kwietnia.

Część woysk Francuskich mających obozować przed Manheimem wczoray i dzisiai ruszyła. Oboz ten obserwacyjny prawe swoje skrzydło rozciągnie do Neckeraue, szrodek do drogi ku Heidelberg, a lewe skrzydło ku twierdzy Necker. Kilka batalionów uda się jutro do Strasburga. Jenerał Collaud, który tymczasowo zastępuje miejsce jenerała Bernadotte od kilku tu się znajduje. — Jenerał Cherin mający kommandę w 4 departamentach lewego brzegu Renu, swoją główną kwaterę ma przenieść do Koblentz.

Z Petersburga d. 2. Kwietnia.

Tuteysza gazeta mieści w sobie co następuje: "Stojąca pod admirałem Kruse i do terazniejszey kompanii przeznaczona flotta, ma wzdłuż Pruskich i Pomerań brzegów krążyć, a w przypadkowym rozłączeniu się port Gdański za miejsce połączenia się mieć."

Z Ratuszony d. 11. Kwietnia.

Miasta Rzeszy ugodziły się względem marza woysk Rosyjskich d. 4 t. m. większością 3 głosów, to jest 18 przeciw 15."

Ze miasta Rzeszy ratunek swoy i utrzymawiają Jego mądrości, staranności i nie tylko w oycowskich uczuciach J. C. przeorności, co on za najdogodniejsze w K. M. jako głowy Rzeszy, i w jego najterźniejszy okolicznościach dla dobra mądrzejszych środków pokładają, a za i bezpieczeństwu uzna i osądzi " tym w najunitźńszym tym zaufaniu zo-

DONIESIENIA.

Cesarsko Krolewskie sądy słaheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmują tym cyktem J. O. Xiężnie Annie z Sapiehow Iabtonowskiej, ze Ur. Hakensmid, jako kurator mafsy krydalney Ierowskiej u sądow tych o sekwestracją dobr Kocka na zaspokojenie summy 120 0 zło pol. exekucyją żatobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie ona została lub czy wcale w C. K. kraich dziedzicznych znajduje się, iey patrona tutejszego Ur. Ios Fiederowicza z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordinacyi sądowey rozpocznie się; i ukończony zostanie; ona przeto edyktem niniejszym, w tym kichom upomina się: azeby w czasie przyzwoitym to iest: wprzeiągu 9 dni sama się stawila, albo iezeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestala, albo nakaniec innego patrona obratła, tego sadom tym wymienila, i podług przepisu tych środków prawa używata, ktore do obrony swoy sprawy za najsukteczniejszy osadzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikająca podług opiewu C. K. praw samaby sobie przypisac była winna. Dan w Lublinie 6. marca 1799

Pietrusi.

Emberg.

Purtscher.

Ex Consilio Cas. Reg. Fori Nobilium Lublinens. Slicke Decretans. Dostenberg.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa podaje się do wiadomości, iż na instancją Joh Mc. XX. Wikaryuszow kościoła katedralnego krakowskiego, kamienica Jm P. Jana Bekierskiego tu w Krakowie na ulicy Grodzkiej pod N. 99. stojąca, odciągnąwszy dług gruntowy 500. zło. ryń wynoszący, do 3125 zło ryń 4. krej: sadownie na dniu 16. Listopada 1798 roku oszacowana, na satysfakcyą długu 150. zło. ryń. przez Joh Mc. XX. Wikaryuszow kościoła katedralnego Krakowskiego prawem ewinkowanych, w Ratuszu krakowskim, Izbie kommissjonalney, za gotowe pieniądze na dniu 27. Maja 28. Czerwca, i 29. Lipca r. b. godzinie 10. runney przez publiczną licytacyą sprzedawana będzie. Zaczym mający ch. c. kupna teyże kamienicy, aby na powyż wzmiankowany termin i miey. re przybydzi mogli, niniejszemi obwieszczają się. Dan dnia 23. Kwietnia 1799.

Gellinok.

Mie. st Wohlmann

Josef Wyt, sakiewicz mp.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego miasta Krak. Peregryn Ludziński sekretarz.

Kapiele w Krzeszowicach otwierają się od 1. Maja, roku bieżącego. Ktoby chciał dokładniejszy o nich zaciagnąć wiadomości, raczy się przez pismo albo osobiście do niżej podpisanego udać. w Krzeszowicach d. 29. kwietnia 1799.

Filling, medycyny doktor.